

rette ressourcerne på det overordnede plan er jeg meget enig i.

Hr. Kim Sejr kalder det provenuspild, og hr. Jens Peter Vernersen kalder det en falliterklæring at udvide befordringsfradraget, fordi det er det samme som at opgives troen på, at man kan etablere lokale arbejdspladser. Jeg kan forstå, at i det koncept ville det altså være et udtryk for fremtidstro at udhule det allerede eksisterende befordringsfradrag. Det må jo være rent logisk, for det ville være et udtryk for, at man for alvor tror, at der ikke er nogen, der er nødt til at køre på arbejde. Jeg vil spørge tilbage: Er det sådan, at man i Socialdemokratiet går med overvejelser om at udhule de eksisterende befordringsfradragregler, fordi det ville indgyde alle en optimisme og skabe en målrettethed mod, at alles arbejdspladser skal ligge lige rundt om hjørnet?

Jeg oplever det ikke som en falliterklæring. Jeg oplever det som en refleksion over realiteterne, nemlig at den danske befolkning er blevet og ønsket at være mere mobil. Debatten har været meget koncentreret om nogle af de negative ting, der knytter sig til yderkantsområderne, men der er faktisk også mennesker, der går på jagt efter de positive elementer.

Kl. 15.55

De positive elementer har i høj grad noget med naturen at gøre, de har i høj grad noget med gode og billige ejerboliger at gøre, og de har i høj grad noget at gøre med, at tingene måske foregår i et lidt andet gear. Der er en række moderne mennesker, som gerne vil have del i de værdier, samtidig med at de opretholder en lønmodtagerstatus i de store byer, og det er sådan set de mennesker, vi gerne vil give en hjælpende hånd.

Angående provenuspild: Hensigten er jo også at dæmpe op for den udvikling, som gør, at en række yderkantsområder har mistet befolkning, og derfor er det altså ikke udtryk for provenuspild, hvis et sæt nye regler gør, at nogle mennesker bliver boende. Det er jo sådan set lige så positivt, som at nye flytter til.

Jeg kan ikke genkende billedet af, at den enkelte kommune selv skal finansiere det. Situationen er den, at som udgangspunkt er det kommunerne selv, der finansierer det, men kommuner, som har et beskatningsgrundlag på under 90 pct. af landsgennemsnittet, kommer kun til at bære en lille del af finansieringen, idet udligningen er på 85 pct. for disse kommuner. Denne nye ordning er altså målrettet de kommuner, der har et svagt beskatningsgrundlag, og derfor er der

tale om, at vi iværksætter et instrument i nogle kommuner, der har det svært, og at det er hele det kommunale landskab, der kommer til at give den hjælpende hånd.

I øvrigt kan man jo ikke kun fokusere på det tabte provenu. Når vi tror på denne ordning, er det bl.a., fordi vi tror, den vil betyde, at nogle stærke borgere med en stor indkomst flytter til og defor også betaler skat. Det kan godt være, de ikke kommer til at betale lige så meget i skat, som hvis de ikke var flyttet, men det er også helt sikkert, at hvis de ikke var flyttet, var de heller ikke kommet til at betale skat i den pågældende kommune. Den sammenhæng er der jo også i tingene.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren mente, at sundhedsvæsenet ikke rigtig har noget med regionalpolitik at gøre. Jeg mener, det har temmelig meget med regionalpolitik at gøre, om man som borger har adgang til et godt sundhedsvæsen dér, hvor man bor, og derudover har den udvikling, vi skaber i sundhedsvæsenet, også noget med arbejdspladser at gøre.

Jeg havde for nylig en samtale med Tandlægeforeningen, hvor vi diskuterede struktur og mange andre sjove ting. De fortalte bl.a., at der er problemer med at sælge tandlægepraksisser i udkantsområderne, og det var altså kommet dertil, at bl.a. Esbjerg var et udkantsområde – apropos den diskussion, vi havde tidligere i debatten i dag.

Hvis det er et reelt problem rundtomkring – vi har jo også hørt det fra de praktiserende læger – at man ikke kan komme af med en praksis, er det da et problem, vi skal tage alvorligt. Vi må diskutere, hvordan vi kan lave lokale sundhedscentre og sikre, at der er et godt sundhedsvæsen med et fagligt miljø, og også sørge for, at der fortsat er lokale arbejdspladser. Jeg håber, at også ministeren kan se, at der er en væsentlig sammenhæng mellem regionalpolitik og sundhedspolitik.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg havde såmænd ikke noget håb om, at indenrigs- og sundhedsministeren skulle erkende, at ældrepakken ikke giver ekstra hjemmehjælpstimer. Det har været udtrykt af mange borgmestre, men det er indenrigs- og sundhedsministeren en alt for stor ideolog til.